

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638164272/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

nødvendigt at træffe, hvis Amtmanden forbliver der om Aftenen.

Spadseretouren blev foreløbigt opgivet eller ialfald indskrænket til Havens Omraade. Knud Sparre bestræbte sig stadig for at indlede en Samtale med Margrethe, hvis smukke, barnlige Ansigt i høj Grad tiltalte ham, men hans Bestræbelser havde kun lidet Held, om det nu var fordi Erindringer om den Uvillie, hun som Barn havde nærret mod ham var saa levende eller, fordi hun var bange for, at han gjorde Nar af den lille Kjøbstaddame og ret vilde vise hende sin Overlegenhed. Hun svarede ham kort og adspredt og blev mere og mere forvirret, og da hun tillige havde en Følelse af, at hendes Forvirring netop morede ham og gjorde ham mere livlig og talende, gik hendes Uvillie mod ham næsten over til en Følelse af Had. For dog at vise, at hun ikke var den Tøsse, han maaskee havde antaget hende for, og at det blot var ligeoverfor ham, hun var saa taus og tilbageholdende og maaskee tillige for at vise den Indflydelse, hun paa sin Side kunde udøve, vendte hun sig ganske til Christian og begyndte med denne en livlig Samtale om forskjellige huslige Smaabegivenheder, for hvilke den Nysankomne var ganske fremmed.

Knud Sparre mærkede Hensigten og begyndte nu paa sin Side at angribe Christians Opmærksomhed, og med afgjort Held. Denne havde i Virkeligheden for Øjeblikket saa megen Lyst til at faae sig en gemytlig Passiar med sin gamle Kammerat, at der kun behøvedes en let Opfordring til at gjøre ham ganske til Øre for, hvad der blev sagt fra hiin Kant. Det lykkedes ogsaa Knud at drage Konsistorialraadinden med ind i Samtalen.

Kancelliraadindens Tanker dvælede udetukkende ved Muligheden af at erhverve en Kalkun for det Tiffælde, at Amtmanden vilde blive om Aftenen, og hun forlod tilsidst i sin pinlige Uro Selskabet og begav sig op til Huset. Margrethe saae med Beklagelse og Uro, at hun rejste sig, thi nu vilde hun blive den eneste Tause i Kredsen. Imidlertid indfandt de forventede Gjæster sig, Overlærer Ludvigsen og hans Kone, hvem Fruen havde sendt ned til de Andre i Haven med den Trøst, at hun selv kom »strax«. Overlæreren